

גליון מס' 179
פרשת צו-פסח
י"ג ניסן תשפ"א

לע"נ מורנו ורבנו הרב חיים אבישלום כהן זצוק"ל

ברכת חיים

בעוד אנו קוראים לחג זה "פסח" בתורה מכונה הוא "חג המצות", וזאת בסוד "אני לדודי ודודי לי" היינו שאנו מספרים שבחו של הקדוש ברוך הוא, והקדוש ברוך הוא מספר שבחם של ישראל שיצאו בזריחות ללא תהיות וטענות שונות, וכן אנו מניחים תפילין בהם מוזכר שבחו של הקדוש ברוך הוא, ואף הקדוש ברוך הוא מניח תפילין בהם מצוינת מעלתם של ישראל. בלילה נשגב זה אנו חשים בכל הווייתנו את חיבתו העצומה של הקדוש ברוך הוא אלינו ממש כנשר המשגיח על גוזליו לבל יארע להם כל נזק. (קדושת לוי בא).

חג המצות וחג פסח

ארבע כוסות יין

בגמרא מבואר שארבע כוסות היין הם כנגד ארבע לשונות של גאולה: והוצאתי, והצלתי, וגאלתי, ולקחתי. וכנגד ארבעה מלכויות שהשתעבדו ישראל תחתיהם בבל מדי יון ואדום. וכן הם כנגד ארבע כוסות של פורענות בהם עתיד הקדוש ברוך הוא להשקות את אומות העולם וכנגדם עתיד הקדוש ברוך הוא להשקות את ישראל ארבע כוסות של נחמה. ובזוהר הקדוש מבואר שארבע כוסות אלו הן כנגד עם ישראל המפוזר בין ארבע פינות העולם, והוא גם כנגד ארבע אותיות שבשם "הויה".

התקנה בשתיית כוסות אלו היא דווקא ביין ולא בשאר משקים, משום שיין מסמל חרות ו"יין" בגימטריא 70 כנגד 70 אומות העולם מהם עם ישראל יצא לחרות ותחת זאת השתעבדו להקדוש ברוך הוא וכשם שאז איבד הקדוש ברוך הוא איבד את המצרים ועשה עמנו ד' גאולות כן יאבד 70 אומות ויגאלנו מידם. (הגדה של פסח בשמי אליהו)

המצות

בספר הזוהר (פרשת תצוה דפ"ג) הפליג בשבח ויקרת מעלת המצה ומביא אודותיה משל נפלא: למלך אחד היה בן יחיד אשר חלה, יום אחד היה משתוקק מאוד לאכול, אמר החכם: ישול בנו של המלך רפואה זו, וטרם שיגמע אותה אל קרבו לא ימצא שום מאכל ומזון אחר בבית, ובכך תהיה תועלתה וסגולתה באופן מירבי, כיון שאכל הבן מרקחת זו, אמר החכם למלך שמכאן ואילך יכול לאכול הוא כל מה שיחפוץ. כך כשיצאו בני ישראל ממצרים, לא השכילו להבין את עיקר סוד האמונה, אמר הקדוש ברוך הוא: יטעמו ישראל מהרפואה, וטרם שיאכלוה, לא יהיה מזון אחר בבית, כיון שאכלו את המצה היא הרפואה, לדעת סוד האמונה, אמר הקדוש ברוך הוא: מכאן ואילך יוכלו לאכול כל מיני חמץ אשר כעת אין בכוחו להזיקם.

צורת המצה ומתכונתה עגולה היא על שם הפסוק: "ויאפו את הבצק עוגות מצות" - עוגות נקראו על שהיו עגולות [כמו "עג עוגה ועמד בתוכה" המובא אצל חני המעגל]. המצה היא לחם עוני ורמז יש בדבר שעניויות היא גלגל החזור בעולם. מובא עוד כי המצרים היו נוהגים לעשות את פיתם בעלת שלוש קצוות או ארבע קצוות כל אחד לפי מספר האלילים להם היה סוגד ובני ישראל לעומתם עשו מצות עגולות ללא קצוות להודיע ולפרסם כי אין להם אלא ה' אחד ושמו אחד. (מעם לועז)

זמני הדלקת נרות: פרשת צו - שבת הגדול

כניסת השבת

18:34

יו"ט ראשון של פסח
להעביר מאש לאש

תחילת זמן הדלקת הנרות (מוצ"ש):

19:34

נר"ת: 20:09

צאת החג

19:35

ר"ת 20:10

רחוב גלבוע 11 גבעתיים

לקבלת העלון במייל: r0533157301@gmail.com

השמירה מאיסור חמץ בפסח - כתב מרן החיד"א: כל השומר עצמו מחמץ הן במאכל והן במשתה, ומדקדק בענין הזה מאוד, מובטח לו שלא יחטא כל השנה כולה ותעלה לו שנה טובה ומוצלחת (דבש לפי מורה באבעב פ"ז אות קצ"ו). בזהר הקדוש (רפ"ב ע"א) כתוב שכשאדם אוכל מצה ונזהר מחמץ, גופו ונשמטו נעשים קודש. הרבי הקדוש רבי לוי יצחק מבארדיטישוב זצ"ל אמר כי המירוק והשטיפה הרבה שעושים בני ישראל לפני החג בניקוי הבית הוא מגן ומציל מפני כל צער נזק וחולי, וכל המאריך בדקדוקי חמץ מאריכין לו ימיו ושנותיו. (שו"ת מן השמים סימן ע') טירחת האדם במצת מצוה עד שיתחמם וזיעה היא תיקון גדול לעוון החמור שהוא פגם הברית כנודע מהאר"י ז"ל. (בן איש חי פרשת צו) ועוד כתב מרן האר"י ז"ל שמי שזוהר באכילת חמץ בפסח אפילו בכל שהוא מובטח לו שלא יחטא כל השנה כולה. (כף החיים תמ"ז).

מעלת המצה - כל הזהיר באכילת מצה כתיקונה, ניצול מכל מרעין בישין, ודבר זה רמזו בפסוק (תהלים נ"ט) "כי מכל צרה הצילני". אכילת מצה מועילה לרפואה, ומסוגלת לאריכות ימים, ובכוחה לכריח שדים ומזיקים ודברים רעים כמו כח סגולת המזוזה, וכן תגן על האדם במשפטו ביום ראש השנה וכך תעלה לו שנה טובה ומוצלחת (אביעם סגולות). וכתב הגר"ח פלאג'י שמדברי הזוהר (תצוה קפ"ג ע"ב) מבאר שבזכות אכילת מצות בפסח ניצולין ישראל בדין בראש השנה, ומטעם זה נהג לאכול מצה בראש השנה מהמצות שנאפו לפסח, ואמר לי הרב חיים זצ"ל שאפילו ישמור אדם מצה מליל הסדר ורק יניחה על השולחן בראש השנה דבר זה ממתק את דינו.

אגרת רבי שמשון מאוסטרופולי - כתב בספר אוצרות חיים "כל הלומד את אגרתו של רבי שמשון מאוסטרופולי אפילו פעם אחת בשנה, ובפרט בערב פסח - מובטח לו שהוא ניצול באותה שנה מכל מכשול ומיתה ואויביו יפלו תחתיו וכל אשר יפנה ישיכיל ויצליח". וידוע בשם האדמו"ר מערלוי זצ"ל שכל מי שקרא זאת בערב פסח בזמן השואה - ניצל.

סגולה לעשירות - כתב רבינו חיים פלאג'י ע"ה (חיים לראש) שכל אדם שיש בידו ממון, טוב שיקנה קערה גדולה העשויה מכסף טהור עבור שלחן ליל הסדר ואף שהדבר עולה הון רב - כדאי הוא לו, שכל השקעה לכבוד לילה נשגב זה חזרת בברכת שמים כפל כפלים, שכבוד ליל הסדר הוא סגולה לעשירות. וכתב עוד בשם רבו, שידע על אדם אחד שלא היה צדיק במיוחד, ובכל זאת זכה לעושר רב על שהיה מוקיר מאוד את חג הפסח, ובפרט את שולחן הסדר שהיה מכבדו בכלים נאים, והיה מתאמץ לפארו במיני הידור וביאור טעם הסגולה - לפי שביזת מצרים התרחשה בלילה זה, ויש לה השפעה של עושר לדורות למקיימים את מצוות הבורא בהידור ובשמחה. ומסופר על המהרי"ל שהיה מוציא כלים שמישכנו אצלו גויים והיה מניח אותם על השולחן, ובוזה יכולר לאדם מה שנהג בשררה וגאווה כל השנה (פה"ה ב'). וסבי המקובל הצדיק רבי שלמן מוצפי זצ"ל נהג לומר שכפי שהאדם מכין את שולחן ליל הסדר כך יכינו לו את מקומו לעולם הבא.

סגולה לברך הבנים בליל פסח - בלילה הזה יצחק בירך את יעקב בברכת "ויתן לך האלוקים מטל השמים ומשמני הארץ וכו'" ולכן סגולה לברך את הילדים בלילה הזה. בספר "אוהל שלמה" מובא שדרכו בקודש של בעל "תפארת שלמה" הייתה לומר קודם עריכת ליל הסדר תפילות ובקשות שונות והיה אומר ריבונו של עולם הושיעה נא שכל החולים יתרפאו רפואה שלימה, וכל בעלי מומים יתרפאו וכל עמך בית ישראל הצריכים פרנסה יתברכו בפרנסה ובהשפעות טובות וכל הרשעים יחזרו בתשובה שלימה וכל הנשמות הצריכות תיקון יבואו על תיקונן ותהיה להם תיקון ויהיה להם עליה מאלו התפלות.

אמירת ההגדה של פסח - במצות סיפור יציאת מצרים מחויב כל אדם מישראל, וכל שפיו סח בנפלאות ה' הקדוש ברוך הוא באותה שעה מכנס את הפמליא של מעלה ואומר להם לכו ושמעו את הסיפור והשבחים שלי

שמספרים בני, ויורדים המלאכים ושומעים את הסיפור ועולים ומספרים אותו להקדוש ברוך הוא. (זוהר הקדוש). **ומובא בזהר הקדוש** (רעיא מהימנא בא) שכל מי שאומר את ההגדה בדיצה גדולה ובשירה וזמרה, זוכה הוא לשוב עם השכינה הקדושה בעולם הבא, שהיא השמחה האמתית והשלימה. **כתב בעל "קב הישר"** שיוהר מלאומרה בעצלות ובעצבות כי כך תהיה השמירה וההשגחה פחותה חס ושלוס, וכתב החיד"א שכל מי שיאמר את סדר ההגדה כראוי אין גבול למתן שכרו הגדול בעולם הבא וכל עוונותיו מתכפרים.

ארבע כוסות יין - כתב הגאון רבי חיים פלאג'י זצ"ל בספרו יפה ללב (ה"ג סימן תע"ב ס"ק ב) צריך לדחוק עצמו ולשתות ארבע כוסות ובוזה ניצול מארבע מיתות בית דין אם נתחייב בהם כי ארבע כוסות באים לכפר על זה, ורבינו רבי חיים כהן זצ"ל ביאר מדוע תיקנו חכמים לשתות דווקא יין לארבע כוסות ולא משקה אחר? וביאר שכיון שארבע כוסות אלו רומזים לארבע לשונות של גאולה "והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי" תיקנו חכמים דווקא יין כי הוא הדבר היחיד שכמה שישתו ממנו רוצים לשתותו עוד והגאולה עיקרה קירבת ה' לרמוז שאין סוף שאיפות לקירבת ה'.

"מה נשתנה" - בשעה ששואלים מה נשתנה הוא עת רצון לבקש מהשם יתברך כל משאלות ליבו כן כתב בספר "כסא אליהו" להרב אשר מרגליות זצ"ל בשם הבעל שם טוב הקדוש.

הביצה שבקערה - אשר היא "זכר לקרבן חגיגה" - מסוגלת לבנים, ודווקא הביצה שנמצאת בתוך הקערה (אסירי לגפן ח"ה מהרב חיים כהן זצ"ל).

הזרוע שבקערה - מסגולה לזיווג ויאכלנה למחרת. (אסירי לגפן ח"ה מהרב חיים כהן זצ"ל) ישנה קבלה מעניינת מרבי אליהו לופיאן זצ"ל הרוצים שבן משפחתם יתארס, יקחו בחול המועד את הזרוע שהייתה מונחת בשולחן ליל הסדר, ויניחוו בכיס הימני של חליפת הבחור ללא ידיעתו, וכאשר הוא ילבש את החליפה יוגלה את הזרוע הטמונה בכיסו - מובטח, בעזרת ה' שיתארס עד פסח הבא". (מובא בספר עצה ותושיה) מנהג יהודי בבל - להשאיר את העצם של הזרוע בבית כשמירה מפני גנבים. מנהג יהודי בוכרא - היו מאיימים איתה על שכניהם הגויים ומניחים אותה מעל הדלת. (סידור עור יוסף חי)

החרוסת שבקערה - מסוגלת לחכמה ודעת (אסירי לגפן ח"ה) ומכניס אותה מפירות שהשתבחה בהם ארץ ישראל: תפוחים - "תחת התפוח עוררתין", תאנים - "התאנה חנטה פגיה", רימונים - "כפלה הרמון רקתך", אגוזים - "אל גינת אגוז ירדתי", שקדים - על שם ששקד הקדוש ברוך הוא על הקץ לעשותו, ויש שנותנים בה קינמון וזנגביל הדומים לתבן שעל ידו מגבלים את הטיט ודומים הן לתבן משום שאינן נדוכים היטב והם ארוכים, ועל פי האר"י יש לתת בה כל פירות שבעת המינים.

הכרפס שבקערה - אמר רבינו חיים כהן זצ"ל שהוא מועיל להוציא רוח רעה וכן מסוגל הוא לתקון הברית (אסירי לגפן חלק ה' מהרב חיים כהן זצ"ל).

צפון - אפיקומן - כתב החיד"א שהמניח חתיכה מהמצה בכיסו היא סגולה להצלה בעת שמפליג בים ואם פורצת סערה יש להשליך חתיכת מצה אל הים ותיכף ינוח הוא מזעפו ויהיה שקט ורוגע.

רבינו חיים פלאג'י (חיים לראש צפון ט') כתב שנשיאת מצה בחיקו היא סגולה להינצל מגולנים ולהבריח ממנו הקליפות. במהרי"ל כתב שיש סגולה להשיב בתשובה את מי שנתרחק מדרך הישר ואינו מקיים מצוות, על ידי שיניחו בכיסו את מצת האפיקומן. מי שאין הפרוטה מצויה בכיסו יניח אפיקומן בארנקו ומובטח לו שלא יחסר מזונו לעולם כי כל זמן שנמצאת שם המצה לא יוכלו ליסטים וגויים להזיקו ואם יבואו, יזרוק עליהם מהאפיקומן (מנהג מצרים)

סגולה נוספת (בספר הרפואות ללבושי שרד): אדם שיש לו בביתו בן שאינו יודע לדבר עדיין ובני גילו כבר מדברים, יקח חתיכה ממצת האפיקומן, וטיפת יין מכוס הקידוש בשבת, וטיפת חלב מנר ההבדלה, וחתיכת ערבה ממנו נעשו הושענות, ויניח כל אלו על ראש בנו ויקרא עליו את מאמר ישעיה הנביא

(ד, ה) "ה' אלקים נתן לי לשון לימודים, לדעת לעות את יעף דבר, יעיר בבוקר בבוקר יעיר לי און, לשמוע כלמודים".

הובא בספר דרך ישרה לגאון רבי ראובן בן אברהם (עמ' רפ"ז) לסגולת האפיקומן לכיבוי דליקה יכתוב פסוק זה "ויתפלל משה אל ה' ותשקע האש" ויכתוב זאת על מצות האפיקומן או על ככר לחם שלם, וסדר הכתיבה יהיה כך ויתפלל, יתפלל, תפלל, פלל, לל, ל, משה, שה, ה, אל, ל, יקו"ק, הוה, וה, ה', ותשקע, תשקע, שקע, קע, ע', האש, אש, ש, ויזרוק הלחם לאש, והוא בדוק מכתבי רבינו האר"י וכן כתב הגר"ח פלאג' בספרו רפואה וחיים (פ"א ג').

תליית מצה מול פתח הבית - יש שנוהגים לתלות מצה ערוכה בבית מול המזוזה והיא סגולה להבריה המזיקין וכן למנוע סט"א בבית (כן כתב הרב חיים כהן מארס צובה תלמיד המהר"ו בספרו טור ברקת תעג, ד).

הלל שבהגדה - כתב הרוקח זצ"ל שמי שמקיים מצות אכילת מצה כהלכתה, נעשה שותף לקדוש ברוך הוא מעשה בראשית. ובזה פירש הרב פלאג' זצ"ל את דברי הפסוק שאומרים בהלל "ברוכים אתם לה' עושה שמים וארץ" סופי תיבות עושה שמים וארץ אותיות "מצה".

נרצה - במדרש (שוחר טוב פ"ח) מובא: כל מי שנעשה לו נס ואומר שירה, בידוע שמוחלן לו על כל עוונותיו ונעשה בריה חדשה. כשישראל אמרו שירה, בעת שנעשה להם נס נמחלו להם כל עוונותיהם. שנאמר "ויסע משה את ישראל מים סוף" שהסיתן מהחטאים שלהם, וכן אתה מוצא בדבורה הנביאה וברק שנעשה להם נס ואמרו שירה ואחר כך כתוב ויעשו בני ישראל הרע בעיני ה' ולא כתוב ויסיפו לעשות הרע כי נמחלן להם חטאי העבר והנה מסיבה זו אנו אומרים "נרצה" מלשון נרצה עוונה. אמן כן יהי רצון. (הגדת חודש האביב מהגאון החסיד רבי אשר אנשיל כ"ץ זצ"ל עמוד רל"ג)

סגולת המלח להינצל ממגיפה ומעין הרע - כתב ב"קונטרס היחאלי" סגולה גדולה וקמיע נורא נגד מחלות ועין הרע: בלילה הראשון של ספירת העומר יקח בידו מעט מלח ויקרא עליו מזמורי תהילים קכ"ב וקל"א וקל"ג ואחר כך יאמר את פרשת העומר המובאת במחזורים קודם ספירת העומר ואז יתפלל "יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו שבזכות ספירת העומר אשר ציונתנו בתורתך הקדושה ובזכות שמותיך הקדושים הטהורים היוצאים ממזמורים אלו ומראשי תיבות וסופי תיבות ובזכות אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב שיהיה זה המלח לי [יעין שמו או שם קרוב] ולכל מי שיישא המלח הזה עליו יהיה לו למגן וצינה מדבר וממגיפה ומעין הרע ומכל דבר רע אמן כן יהי רצון.

ואחר כך יתן מן המלח בידו ויספור העומר וכן יעשה כל ימי הספירה אף אם ספספ כמה ימים בלי להחזיק במלח, ויזהר שלא ישים המלח על הארץ, ואז יהיה זה מסוגל הרבה לעין הרע ונגד כל מכאוב ויחשב כקמיע מומחה ויוכל להניחו בכל מקום הדואב בגופו.

שאלות ופרפראות לחג הפסח

כמה שמונת יש לחג הפסח ומה מקורם?

- מהתורה - חג המצות שנאמר "את חג המצות תשמור" (שמות כ"ג ט"ו)
- חג הפסח, לכאורה מקורו בספר יהושע (ה, יא) "ויאכלו מעבור הארץ ממחרת הפסח מצות וקלוי" שהוא ט"ז ניסן (על תוס' קידושין לו: ד"ה ממחרת בשם ר"י).
- זמן חרותנו - תיקנו כן בנוסח התפילה.
- חג האביב - על שם שפסח צריך לחול בזמן הבלבוב והפריחה.

מדוע בבדיקת חמץ נוהגים לקחת 10 פתיתים ולהחביאם?

- המנהג לקחת עם הבדוק בקערה שנותנים לתוכה לחם וסכין ומלח, ויש שנותנים ל' פתיתי חמץ קודם הבדיקה כדי שימצאם הבדוק ולא תהיה ברכתו לבטלה.
- כדי שלא ישכח לבטל החמץ למחר וכשמותיר פתיתים נזכר בזמן הביעור לבטלם.
- עיקר ביעור החמץ הוא היצר הרע ולזה הנהיגו להניח חמץ להראות שבודאי יש בנו עדיין עוון וחמץ הוא יצר הרע כי אין צדיק אשר יעשה טוב ולא יחטא ואדם שמחזיק עצמו שתיקן הכל ודאי לא התחיל לעבוד את ה' כראוי.

ה. כנגד 10 הילולים בקדושה שהן: חיות הקודש, אופנים, אראלים, חשמלים, שרפים, מלאכים, אלים, בני אלהים, כרובים, אישים, כמו כן יש בטומאה, כי זה לעומת זה עשה אלהים ולכן הזהירה התורה אפילו בתערובת חמץ במשהו כי חמץ הוא היצר הרע על כן מניחים ל' פתיתים נגד עשר מיני טומאות כדי לבערם מן העולם.

ה. כנגד 10 מכות שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים, וכנגד 10 דינים שהקדוש ברוך הוא עתיד לבע"ר ולע"ר ולכרו"ת ולהמ"ם ולהרו"ס ולעקו"ר ולנתו"ץ ולנטו"ש ולכלו"ת ולקעק"ע ביצתם של מצריי ישראל, וכנגד זה הקדוש ברוך הוא מקדש את ישראל ב' קדושות (קב ש"ה).

מדוע ליל הסדר נקרא כן? הרי בלילה זה לכאורה אין כל סדר?

- הלילה הזה הוא סדר לכל השנה, וכפי שעושה את ליל הסדר, כך מסדר הוא לעצמו את כל השנה (בית אהרן מקרליו)
- בא לרמז לנו, כשם שהטבע מתנהל לפי סדר קבוע. כך כל הניסים שאירעו מיציאת מצרים ועד היום, אין בהם חלילה, שום דבר מקרי, אלא הכל מתרחש לפי סדר מסוים, ואף על פי שלא תמיד מבינים אנו את הסדר הזה (מהר"ל)

מדוע משה רבינו לא מוזכר בהגדה של פסח?

משה רבינו לא מוזכר בכל ההגדה, כדי שלא תעלה איזה מחשבה, שמה עצמו עשה לנו את הניסים במצרים שכן כתוב: "ויציאנו ה' ממצרים" - לא על ידי מלאך, ולא על ידי שרף, ולא על ידי שליח, אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו, אך מכל מקום מצינו רמז לאדון כל הנביאים - "נרצה" - גימטריא "משה"!

מדוע החמירו חכמים בחמץ בפסח עד שאסרו אותו אפילו במשעה?

כי "חמץ" רומז ליצר הרע, האסור במשהו, ולכן דינו בשריפה, לרמוז על שריפת היצר וביטולו כליל כמו שכתוב: "לבי חלל בקרבי".

מדוע שמים בקערת ליל הסדר שלוש מצות?

- שתי מצות כנגד שתי הלחם, ועוד מצה נוספת שאותה חוצים לשניים ומקיימים בה מצות אפיקומן.
- כנגד כהן לוי וישראל.
- כנגד משה אהרן ומרים.
- כנגד חכמה בינה דעת.

מדוע אוכלים "ביצה" בליל הסדר?

- הביצה היא זכר לקרבן חגיגה.
- נהגו בביצה לפי שבארמית נקראת "ביעא" מלשון בקשה שאנו מבקשים ומצפים להיות לשנה הבאה בני חורין.
- הביצה מרמזת לאבלות וליל הסדר מרמז לחורבן בית המקדש שכן באותו יום בשבוע בו חל ליל הסדר יחול בו תשעה באב באותה שנה, ודבר זה נרמז במגילת איכה "השביעני במרורים".
- ביצה שהוטלה, עדיין אינה מושלמת, ויש לדגור עליה בהתמדה עד שיבקע ממנה האפרוח, כן גאולת מצרים לא הייתה גאולה שלמה, ונצרכו עוד חמישים ימי ספירה כדי להגיע למתן תורה (מי שילוח)
- ה. מאחר שהיו המצריים אסורים לאכול ביצה ובשר אנו עושים ההיפך מהם (אבן עזרא וארא). (הגדה של פסח בשמי אליהו).

"קדש ורחץ" - לכאורה הסדר היה צריך להיות הפוך קודם ורחץ ואחר כך קדש שהרי טהרה קודמת לקדושה?

- ביציאת מצרים הגאולה הייתה אף שלא היו ראויים לה, וכמו כן לדורות מתעוררת בלילה זה השפעת קדושה לכל אחד מישראל, אף שאינו ראוי לה (אבני נזר)
- "קדש" הוא בין אדם למקום ו'רחץ' הוא היות האדם נקי כפיים כלפי חבריו. וכן 'קדש ורחץ' בגימטריא 'עם' אלהים ועם אנשים' עם הכולל.

מדוע תיקנו לשתות 4 כוסות בליל הסדר?

- ר' יוחנן בשם ר' בניה כנגד ד' לשונות של גאולה והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי. ותיקנו ד' כוסות בליל פסח, אחד על הקידוש והוא כנגד ו"לקחתי", כמו שכתוב אשר בחר בנו מכל עם וכו' ולרוב מעלתו הוא קודם לכולם, ואחרי זה בכוס של ההגדה בסיפור יציאת מצרים כשמתחיל בגנות ומסיים בשבח הוא כנגד "והוצאתי" כי פרק עול השעבוד מצווארנו, וכוס ברכת המזון אשר בו ידבר על השפעות הטובות ושבח הארץ והוא כנגד "והצלתי" אתכם מעבודתם, היינו שלא נצטרך כלל אל העבודה, ואחריו כוס ההלל הוא כנגד "וגאלתי" על אשר גאלנו בורע נטויה כי לעומת מה שנתן אותנו לשם ולתהילה בכל הארץ כן מחויבים אנחנו להללו ולפארו ולספר שמו ותהלתו (חסד לאברהם)
- ר' יהושע אומר: כנגד 4 פעמים בהן מוזכרת בחלום שר המשקים המילה כוס.
- ר' לוי אומר: כנגד 4 מלכויות שהשתעבדו ישראל תחתיהם: כשדים מדי יון אדום.
- רבנן אמרו: כנגד 4 כוסות תרעלה שעתיד הקדוש ברוך הוא להשקות לאומות העולם וכנגדם עתיד הקדוש ברוך הוא להשקות את ישראל 4 כוסות של נחמה.

- ה. הזוהר הקדוש כותב שהוא כנגד ישראל המפורים ב-4 פינות העולם.
- כנגד 4 קושיות.
- כנגד 4 אותיות של שם הוי' (הגדה של פסח בשמי אליהו).
- כנגד 4 דברים טובים שהיו בישראל בהיותם במצרים שעל ידם נגאלו ממצרים: כוס ראשונה זיכרון לכן שלא שינו את שמותם כשהיו במצרים ולכן מקדשים על כוס זה ומברכין מקדש ישראל, כוס שניה זיכרון לכן שלא שינו לשונם הנה לשוננו נבדיר להלל בפה ולשון לספר הניסים ונפלאות אשר פעל פועל הישועות, כוס שלישית זיכרון להיותם גדורים בעריות ולכן מברכים עליה ברכת המזון - כי אם הלחם אשר הוא אוכל לחם - עריות בלשון נקיה, וכוס רביעית על שלא היו בעלי לשון הרע לכן אומרים עליו הלל "לא לנו ה לא לנו" למה יאמרו הגויים [דליטורא] איה נא אליהוהם. (סעמי המנהגים)

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף"
בגבעתיים

בס"ד

שיעור מיוחד לעילוי נשמתו של עו"ר הרה"צ חיים כהן (החלבן) זצוק"ל עם הרב ענחם מקובר שליט"א בנושא: קרבן העומר בבית המקדש ביום חמישי י"ט ניסן תשפ"א (01/04/21) בבית הכנסת המרכזי "בית יוסף" רחוב גלבוע 11 גבעתיים ויועבר גם בזום (לקבלת הקישור: 054-9477980)

תפילת ערבית: 19:45
תחילת השיעור: 20:00

כולם מוזמנים!
"עזרת נשים פתוחה"

בית הכנסת המרכזי "בית יוסף" | רח' גלבוע 11 גבעתיים | טלפון: 054-4843340 | מייל: b544862@gmail.com

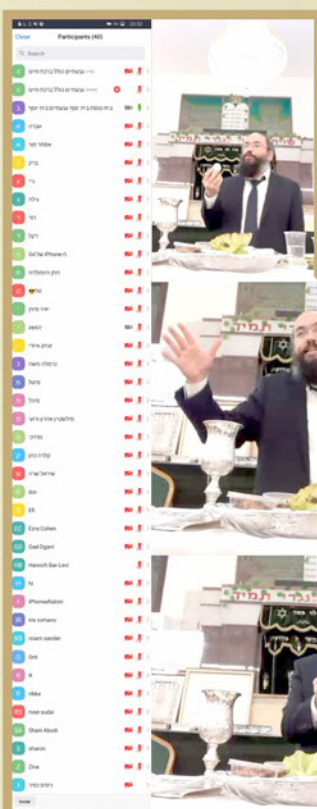

חלוקת ספרים הגדות ומצות שמורה למשפחות קהילת "ברכת חיים" לכבוד חג הפסח

זמני התפילות ושיעורי התורה לחג הפסח תשפ"א

שימו לב!
בימים הקרובים יחולק בבית הכנסת פרוספקט זמני התפילות והשיעורים בחגי תשרי תשפ"א

שיעור הכנה לליל הסדר שנמסר ע"י הרב שלמה בצרי שליט"א

יעמדו על הברכה

לתרומה: לרפואה שלימה: אידית דובה בת אלקה רות הי"ו

לעילוי נשמת רבינו: הרב חיים אבישלום בן בלנזא זצוק"ל ת.נ.צ.ב.ה

לתרומה: לעילוי נשמת: האישה הצנועה מרת פינינה בת בלנזא ז"ל ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת: הרבנית צפורה בת טובה ע"ה ת.נ.צ.ב.ה

לעילוי נשמת: ויולט טוינה בת תפוח ודוד ז"ל נפטרה י"ח תמוז תש"פ שלמה טוינה בן דבורה ודוד ז"ל נפטר ט"ו אלול תש"פ ת.נ.צ.ב.ה

להנצחות ולהקדשות במייל: b5448622@gmail.com sms-ב: 054-4843340